رسول الله صلی الله علیه وسلم خالد بن ولید را به سوی اهل یمن فرستاد تا آنها را به سوی اسلام فرا بخواند؛ اما آنها دعوت او را نپذیرفتند؛ آنگاه رسول الله صلی الله علیه وسلم علی بن ابی طالب را فرستاد.

از براء رضی الله عنه روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم خالد بن ولید را به سوی اهل یمن فرستاد تا آنها را به سوی اسلام فرا بخواند؛ اما آنها دعوت او را نپذیرفتند؛ آنگاه رسول الله صلی الله علیه وسلم علی بن ابی طالب را فرستاد و به او امر نمود تا خالد و همراهانش را بازگرداند مگر کسانی از همراهان خالد که دوست دارند با علی رضی الله عنه باشند که برای آنها اجازه ی همراهی با علی وجود دارد؛ براء می گوید: من یکی از آن کسانی بودم که با علی همراه شدم؛ زمانی که به یمنیان نزدیک شدیم، به سوی ما خارج شدند؛ پس علی رضی الله عنه بر ما نماز گزارد و ما را در یک صف قرار داد؛ سپس در جلوی ما قرار گرفت و نامه ی رسول الله صلی الله علیه وسلم را برای آنها خواند که در نتیجه ی آن همه ی ساکنان هَمْدان مسلمان شدند. بنابراین علی رضی الله عنه به رسول الله صلی الله علیه وسلم نامه نوشت و ایشان را در جریان اسلام آوردن آنها قرار داد؛ زمانی که رسول الله صلی الله علیه وسلم نامه ی علی را خواند، به سجده افتاد و پس از بالا آوردن سر از سجده گفت: سلام بر هَمْدان، سلام بر هَمْدان.

[حسن است] [به روایت بیهقی]

چنانکه در حدیث مذکور آمده است، هرگاه رسول الله صلی الله علیه وسلم با امر خوشایندی مواجه می شد، سجده ی شکر به جا می آورد؛ چنانکه وقتی علی رضی الله عنه را به سوی یمن می فرستد تا یمنیان را به اسلام فرا خواند - و قبلا خالد بن ولید رضی الله عنه آنها را به اسلام دعوت داده و نپذیرفتند - وقتی آنها را به اسلام فرامی خواند، همه ی ساکنان همدان مسلمان می شوند؛ بنابراین به رسول الله صلی الله علیه وسلم نامه می نویسد و ایشان را در جریان قرار می دهد و رسول الله صلی الله علیه وسلم با شنیدن آن، جهت شکر و سپاسگذاری از الله متعال به سجده می افتد و سجده ی شکر به جا می آورد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/11246